

Sygn. akt IV P 353/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Karczewski
Ławnicy:	Stanisław Kamiński, Agnieszka Sokołowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Szymon Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2016 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Urzędowi Miasta K.

o odszkodowanie

orzeka:

I. Zasądza od Urzędu Miasta K. na rzecz B. K. tytułem odszkodowania kwotę 15.170,40 zł (piętnaście tysięcy sto siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo co do odsetek w pozostałej części.

III. Nadaje wyrokowi w pkt I co do kwoty 5.056,80 zł (pięć tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) rygor natychmiastowej wykonalności.

IV. Pobiera od Urzędu Miasta K. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kielcach) kwotę 759 zł (siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od zasądzonego roszczenia.

Sygn. akt IV P 353/16

UZASADNIENIE

Powódka B. K. w pozwie złożonym w dniu 3 października 2016 roku, skierowanym przeciwko Prezydentowi Miasta K. wniosła o ustalenie, że wypowiedzenie umowy o pracę doręczone jej w dniu 27 września 2016 roku jest nieuzasadnione i zasądzenie od pozwanego pracodawcy na jej rzecz kwoty 15.170,40 zł stanowiącej równowartość 3-miesięcznego wynagrodzenia brutto tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2016 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pozwu powódka wywodziła, iż jest zatrudniona w Urzędzie Miasta K. na czas nieokreślony od 1991 roku, w tym od dnia 01.04.2009r. jako Kierownik Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji z wynagrodzeniem brutto 5.056,80 zł i że w dniu 27 września 2016 roku pracodawca wypowiedział jej umowę o pracę, podając jako przyczynę likwidację stanowiska Kierownika Referatu i Rozliczeń Inwestycji w Wydziale Inwestycji. Wywodziła także, że w jej ocenie wskazana przyczyna jest fikcyjna, gdyż faktycznie nie ma likwidacji stanowiska pracy, które zajmuje, tj. Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji. Te swoje twierdzenia powódka opierała na Zarządzeniu nr (...) Prezydenta Miasta z dnia 15.09.2016r. w sprawie nadania Urzędowi Miasta Regulaminu Organizacyjnego, na podstawie którego miało dojść do reorganizacji struktur Urzędu Miasta K. i na podstawie którego wprowadzono nowy Regulamin Organizacyjny, wywodząc, że zgodnie z tym Regulaminem, zakres działania Wydziału Inwestycji nie uległ zmianie i nadal przewiduje on stanowisko Kierownika Referatu. Powódka wywodziła dalej, że w zasadzie doszło jedynie do zmiany nazwy Referatu z (...) na (...), zaś zarówno kwestia kierownictwa referatu, jak i jego zakres obowiązków nie uległy zmianie na skutek wspomnianego zarządzenia oraz nowej struktury organizacyjnej Urzędu Miasta, co jej zdaniem uzasadnia wniesione przez nią powództwo (k. 2 – 4).

Pozwany: Urząd Miasta K. reprezentowany przez Prezydenta Miasta K. w odpowiedzi na ten pozew z dnia 3 listopada 2016 roku, złożonej w dniu 4 listopada 2016 roku wniósł w pierwszej kolejności o odrzucenie pozwu z uwagi na brak po stronie pozwanej zdolności sądowej, wskazując, że Prezydent Miasta K. nie jest pracodawcą, ani wyodrębnioną jednostką organizacyjną zatrudniającą pracowników. Ponadto pozwany ewentualnie wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż we wrześniu 2016 roku w Urzędzie Miasta K. wdrożono procedurę tzw. „zwolnień grupowych”, która miała prowadzić do poprawy struktury zatrudnienia, m.in. poprzez redukcję zbędnych etatów zgodnie z nowym schematem organizacyjnym Urzędu Miasta K., który został wprowadzony w życie zarządzeniem nr (...) Prezydenta Miasta K. w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego. Ponadto pozwany wskazał, że na skutek zmian organizacyjnych rozwiązał stosunki pracy z 28 pracownikami, w tym z jednym pracownikiem (tu: powódką) w Wydziale Inwestycji. W związku z powyższym pozwany wywodził, iż przyczyna wskazana w wypowiedzeniu powódce umowy o pracę była prawdziwa i rzeczywista, gdyż faktycznie doszło do zmian organizacyjnych, w wyniku których doszło do zmniejszenia liczby osób zatrudnionych u pozwanego. Wywodził też, że stanowisko pracy powódki rzeczywiście zostało zlikwidowane w tym znaczeniu, że zadania polegające na kierowaniu w/w referatem przydzielono Zastępcy Dyrektora Wydziału Inwestycji i w związku z tym doszło do redukcji zatrudnienia, tj. zlikwidowania etatu poprzez przydzielenie innemu pracownikowi dotychczasowych obowiązków powódki, zaś w jej miejsce nie zatrudniono nowego pracownika. Pozwany podniósł także, że spełnił wszystkie wymogi formalne, jakie winno zawierać oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu stosunku pracy. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł również, iż zgodnie z ugruntowaną praktyką orzecniczą odsetki od żądanego roszczenia mogą być należne najwcześniej od daty wezwania pracodawcy do spełnienia świadczenia, a nie jak wnosila powódka od dnia wręczenia jej wypowiedzenia (k. 22 – 26).

W piśmie procesowym z dnia 22 listopada 2016 roku powódka B. K. sprecyzowała, iż pozew jest skierowany przeciwko Urzędowi Miasta K. reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta K.. W pozostałym zakresie powódka podtrzymała dotychczasowe wywody, twierdząc, iż zakres działania Wydziału, jak i struktura organizacyjna nie uległa zmianie w stosunku do poprzedniego, zaś powierzenie jej dotychczasowych obowiązków z-cy Dyrektora jest działaniem pozornym na potrzeby dokonanego wypowiedzenia (k. 82-83).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. K. została zatrudniona w pozwanym Urzędzie Miasta K. od dnia 8 lipca 1991 roku na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony, w tym ostatnio na stanowisku Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji w Wydziale Inwestycji Urzędu Miasta K.. Wynagrodzenie miesięczne powódki wynosiło w ostatnim czasie 5.056,80 zł brutto.

Do podstawowych obowiązków powódki należało, m.in.: należyte organizowanie pracy referatu i zapoznawanie podległych pracowników z obowiązującymi przepisami prawa oraz dbałość o porządek i dyscyplinę pracy, kierowanie pracą referatu, dbałość o prawną i merytoryczną poprawność załatwiania spraw oraz ich zgodność z obowiązującym prawem, bezpośredni nadzór nad prawidłowym i sprawnym wypełnianiem obowiązków służbowych przez podległych pracowników oraz nadzór nad przygotowaniem wszelkich projektów dokumentów podległych jej pracowników.

Struktury organizacyjne w pozwanym Urzędzie Miasta K. były uregulowane na podstawie Zarządzenia nr 192/2015 roku Prezydenta Miasta K. z dnia 28 maja 2015 roku w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego oraz Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta K.. Zgodnie z tym Regulaminem w skład wydziałów wchodziły referaty, którymi zarządzali kierownicy referatów (§ 16 Regulaminu Organizacyjnego na 2015 rok), przy czym na podstawie § 28 tegoż Regulaminu w skład (...) wchodził Referat (...) i Rozliczeń Inwestycji, kierowany przez powódkę, Referat Przygotowania Inwestycji i stanowisko ds. organizacyjnych.

Zarządzeniem nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 15 września 2016 roku Urzędowi Miasta K. nadano nowy Regulamin Organizacyjny. Podobnie jak w poprzednim regulaminie wskazano w § 11 ust. 3, iż w skład wydziałów wchodzi m.in. referaty, natomiast w § 16 wskazano, iż biurami/referatami kierują kierownicy biur/referatów. Strukturę Wydziału Inwestycji określa § 26, który stanowi, że ten Wydział składa się z Referatu Przygotowania Inwestycji, Referatu (...) Inwestycji i stanowiska ds. organizacyjnych. Zakres działań Wydziału Inwestycji jest tożsamy z zakresem działań określonym dla tego Wydziału w poprzednim Regulaminie Organizacyjnym z 2015 roku.

Na podstawie powyższego Zarządzenia nr (...) Prezydenta Miasta K. oraz nowego Regulaminu Organizacyjnego pozwany Urząd Miasta K. rozpoczął wdrażanie procedury tzw. „zwolnień grupowych” zmierzając w ten sposób do poprawy struktury zatrudnienia, m.in. poprzez redukcję zbędnych etatów, czy też przeniesienie części pracowników pomiędzy komórkami organizacyjnymi i jednostkami. W ramach tych zwolnień grupowych pozwany Urząd Miasta K. rozwiązał stosunki pracy z 28 pracownikami, w tym z 26 – na podstawie porozumienia stron, zaś z pozostałymi dwoma, w tym z powódką, na podstawie wypowiedzenia umów o pracę.

Oświadczeniem datowanym na dzień 23 września 2016 roku, a wręczonym powódce B. K. w dniu 27 września 2016 roku pozwany z nią umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, upływającego w dniu 31 grudnia 2016 roku. Jako przyczynę tego wypowiedzenia pracodawca powódki wskazał likwidację jej stanowiska pracy, tj. stanowiska Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji w Wydziale Inwestycji. Wskazał także, iż ta likwidacja stanowiska wynika z reorganizacji struktury Urzędu Miasta K. wprowadzonej Zarządzeniem nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 15 września 2016 roku w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacji. Powyższe oświadczenie pracodawcy zawierało także pouczenie o sposobie i terminie wniesienia odwołania do Sądu Pracy.

Na mocy Zarządzenia Wewnętrznego nr (...) Dyrektora Wydziału Inwestycji z dnia 26 września 2016 roku w sprawie szczegółowego zakresu zadań Wydziału Inwestycji funkcję Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji przejął Zastępca Dyrektora Wydziału Inwestycji.

W pozwanym Urzędzie Miasta K. na podstawie nowego Regulaminu Organizacyjnego faktycznie jednak nie zlikwidowano stanowiska pracy Kierownika Referatu (...) Inwestycji, albowiem przedmiotowy Regulamin nadal przewiduje, iż referatami zarządzają kierownicy i w strukturze tego Wydziału jest nadal stanowisko kierownika tego Referatu. Tak więc zmiany dokonano jedynie w nazwie tego referatu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt osobowych powódki B. K., Zarządzenia nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 28 maja 2015 roku w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego oraz Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta K. (k. 33-47), Zarządzenia nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 30 grudnia 2015 roku zmieniającego zarządzenie w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego (k. 48), Zarządzenia nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 15 września 2016 roku w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego oraz Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta K. (k. 49-63), Zarządzenia Wewnętrznego nr (...) Dyrektora Wydziału Inwestycji z dnia 26 września 2016 roku w sprawie szczegółowego zakresu

zadań Wydziału Inwestycji (k. 64-68), Zarządzenia Wewnętrznego nr (...) Dyrektora Wydziału Inwestycji z dnia 2 lipca 2015 roku w sprawie szczegółowego zakresu zadań Wydziału Inwestycji (k. 70-74), zakresu czynności powódki jako kierownika referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji oraz z-cy Dyrektora Wydziału Inwestycji (k. 75-80), załącznika nr 1 do Zarządzenia Wewnętrznego nr (...) (k. 84).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo B. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 30 § 1 k.p. umowa o pracę zawarta na czas nieokreślony rozwiązuje się, m. in. przez oświadczenie jednej ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia (pkt 2). Stosownie do przepisu art. 32 § 1 pkt 3 k.p. każda ze stron może rozwiązać za wypowiedzeniem umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony, zaś zgodnie z § 2 tegoż artykułu rozwiązanie umowy o pracę następuje z upływem okresu wypowiedzenia. Z kolei art. 36 § 1 pkt 3 k.p. stanowi, że okres wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest uzależniony od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy i – jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 3 lata – wynosi 3 miesiące.

Wymogi formalne rozwiązania umowy o pracę regulują przepisy art. 30 k.p. w § 3 – 5. Przepisy te stanowią, iż oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu umowy o pracę powinno nastąpić na piśmie (§ 3), przy czym w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie umowy (§ 4), a ponadto powinno być zawarte pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy (§ 5).

Podkreślić należy, że prawidłowe rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem wymaga zarówno istnienia przyczyny uzasadniającej to rozwiązanie, jak też wskazania jej w piśmie pracodawcy o rozwiązaniu umowy, przy czym pracodawca ma obowiązek wskazania w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę konkretnej i rzeczywistej przyczyny uzasadniającej to rozwiązanie, co wyraźnie przewiduje dyspozycja przepisu art. 30 § 4 k.p., zaś nie wykonanie tego obowiązku jest naruszeniem przepisów o rozwiązaniu umów o pracę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1997 r., I PKN 173/97, OSNP 1998/8/243). Podanie przez pracodawcę w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę w pojęciu art. 30 § 4 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1999 r., I PKN 304/99, OSNP 2001/4/118).

Wskazać również należy, że podanie w pisemnym oświadczeniu pracodawcy przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy o pracę powoduje, iż spór przed sądem toczy się jedynie w granicach przyczyny podanej w pisemnym oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1980 roku, I PRN 86/80). Zgodnie zaś ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 19 lutego 1999 roku (I PKN 571/98, OSNAPiUS 2000, nr 7, poz. 266) pracodawca nie może wykazać zasadności wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie innej przyczyny niż wskazana w wypowiedzeniu (art. 30 § 4 k.p.).

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Sąd pracy może jednak nie uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu (art. 45 § 2 k.p.). Pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 2 miesiące, a gdy okres wypowiedzenia wynosił 3 miesiące - nie więcej niż za 1 miesiąc (art. 47 zd. 1 k.p.).

Niewątpliwie w niniejszej sprawie pozwany Urząd Miasta K. spełnił wymogi formalne wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony przewidziane w art. 30 § 3 i § 5 k.p. Przedmiotowe wypowiedzenie zostało bowiem złożone powódce B. K. na piśmie, zawierało przyczynę rozwiązania stosunku pracy oraz zamieszczono w nim pouczenie

o przysługującym powodowi prawie i terminie wniesienia odwołania do Sądu Pracy. Zachowano również wymagany okres wypowiedzenia określony przez art. 36 § 1 pkt 3 k.p. (3 miesiące), w związku z faktem, iż powódka zatrudniona była przez pozwanego pracodawcę od 1991 roku, a więc ponad 3 lata.

Z kolei analizując wskazaną przyczynę wypowiedzenia przedmiotowej umowy o pracę, w ocenie Sądu, uznać należy, iż spełnia ona wymóg konkretności, albowiem biorąc pod uwagę treść oświadczenia z dnia 23 września 2016 roku przyjąć należy, że pozwany w sposób precyzyjny wskazał przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę i nie ma żadnych podstaw do twierdzenia, że została ona sformułowana ogólnikowo, w sposób niepozwalający na jej konkretne określenie. Zauważyć należy, że powódka nie kwestionowała formalnej prawidłowości dokonanego jej wypowiedzenia umowy o pracę.

Spór między stronami w niniejszej sprawie dotyczył jedynie prawdziwości przyczyny tego wypowiedzenia wskazanej w piśmie z dnia 23 września 2016 roku. Pozwany bowiem twierdził, iż w ramach reorganizacji struktur organizacyjnych i wdrożenia procedury zwolnień grupowych doszło do likwidacji stanowiska pracy Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji, a to w oparciu o Zarządzenie nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 15 września 2016 roku w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego, natomiast powódka konsekwentnie zaprzeczała powyższym twierdzeniom pozwanego, podnosząc, iż przyczyna wskazana w spornym oświadczeniu jest fikcyjna, gdyż nie doszło do likwidacji jej stanowiska pracy.

Dlatego też dla ustalenia prawdziwości przyczyny przedmiotowego wypowiedzenia umowy o pracę należało porównać struktury organizacyjne istniejące w pozwanym Urzędzie Miasta K. w okresie poprzedzającym rozwiązanie z nią umowy o pracę.

W związku z tym wskazać należy, że na podstawie Zarządzenia nr 192/2015 roku Prezydenta Miasta K. z dnia 28 maja 2015 roku w sprawie nadania Urzędowi Miasta K. Regulaminu Organizacyjnego oraz Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta K. w skład wydziałów wchodziły referaty, którymi zarządzali kierownicy referatów (§ 16 Regulaminu Organizacyjnego na 2015 rok), a na podstawie § 28 tegoż Regulaminu w skład (...) wchodził Referat Przygotowania Inwestycji, Referat (...) i Rozliczeń Inwestycji i stanowisko ds. organizacyjnych. Na podstawie powyższych unormowań powódka B. K. pełniła funkcję Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji.

Tymczasem na podstawie Zarządzenia nr (...) Prezydenta Miasta K. z dnia 15 września 2016 roku Urzędowi Miasta K. nadano nowy Regulamin Organizacyjny i podobnie jak w poprzednim regulaminie wskazano w § 11 ust. 3, iż w skład wydziałów wchodzi, m.in. referaty, zaś w § 16 wskazano, iż biurami/referatami kierują kierownicy biur/referatów, natomiast § 26 określa skład (...) i wskazuje, że składa się on z Referatu Przygotowania Inwestycji, Referatu (...) Inwestycji i stanowiska ds. organizacyjnych.

Powyższe uregulowania struktury organizacyjnej Urzędu Miasta K., w ocenie Sądu, prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż w pozwanym Urzędzie nie doszło do likwidacji stanowiska pracy powódki, albowiem zgodnie z nowym Regulaminie Organizacyjnym, na który powoływał się pozwany Urząd Miasta K. wydziały nadal dzielą się na referaty, którymi mają zarządzać kierownicy i w dalszym ciągu istnieje stanowisko Kierownika Referatu (...) Inwestycji (wcześniej stanowisko Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji). Tak więc nastąpiła jedynie zmiana nazwy przedmiotowego Referatu, którym kierowała powódka i zmiana ta nie ma istotnego znaczenia w sprawie, gdyż zakres działań Wydziału Inwestycji, jak i przedmiotowego referatu jest tożsamy z zakresem działań tych jednostek uregulowanym w poprzednim Regulaminie Organizacyjnym z 2015 roku.

Odnosnie faktu przydzielenia dotychczasowych zadań powódki na zajmowanym przez nią stanowisku z-cy Dyrektora Wydziału Inwestycji, to podnieść trzeba, iż zgodnie z § 3 pkt 8 Zarządzenia wewnętrznego nr (...) Dyrektora Wydziału Inwestycji z dnia 26 września 2016 roku w sprawie szczegółowego zakresu zadań Wydziału Inwestycji z-ca dyrektora nie przejął zadań powódki, ale ma on jedynie pełnić funkcję kierownika tego referatu, co tylko potwierdza, iż faktycznie nie doszło do likwidacji stanowiska pracy powódki, a osoba pełniąca funkcję z-cy dyrektora ma jedynie jednocześnie pełnić funkcję kierownika referatu. Ponadto, zauważyć należy, że w schemacie organizacyjnym Wydziału Inwestycji stanowiącym załącznik do wskazanego powyżej Zarządzenia, datowanym również na dzień 26 września 2016 roku,

tj. po wydaniu Zarządzenia Prezydenta Miasta K. i wprowadzeniu nowego Regulaminu Organizacyjnego, wyraźnie wskazano, iż Referatem (...) Inwestycji nadal kieruje kierownik referatu, tak więc stanowisko kierownika referatu nadal istnieje.

Zdaniem Sądu, znamienne znaczenie ma również okoliczność, że sam pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał, iż w niniejszej sprawie doszło do likwidacji etatu, a nie do likwidacji stanowiska pracy.

W świetle powyższych wywodów i ustaleń, w ocenie Sądu, uznać należy, iż przyczyna wypowiedzenia powódce umowy o pracę, wskazana w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 23 września 2016 roku, jest nieprawdziwa (nierzeczywista), gdyż w pozwanym Urzędzie Miasta K. nie doszło do faktycznej likwidacji stanowiska Kierownika Referatu (...) i Rozliczeń Inwestycji, zajmowanego dotychczas przez powódkę B. K.. W tej sytuacji przedmiotowe wypowiedzenie umowy o pracę jest wadliwe i wobec tego powództwo B. K. jest niewątpliwie zasadne.

Dlatego też uwzględniając to powództwo, Sąd zasądził od pozwanego Urzędu Miasta K. na rzecz powódki B. K. tytułem odszkodowania kwotę 15.170,40 zł, stanowiącą równowartość 3-miesięcznego wynagrodzenia powódki, z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym, orzekając jak w pkt I sentencji wyroku. Zauważyć przy tym należy, iż pozwany nie kwestionował wielkości dochodzonego przez powódkę odszkodowania. Ponadto jedynie marginalnie nadmienić w tym miejscu należy, iż Sąd uznał za zasadne roszczenie powódki o odszkodowanie, gdyż zgodnie z poglądem doktryny pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie, jeżeli upłynął już termin, do którego umowa miała trwać lub gdy przywrócenie do pracy byłoby niewskazane ze względu na krótki okres, jaki pozostał do upływu tego terminu (zob. Paweł Ziółkowski, Odszkodowania a przychody ze stosunku pracy, LEX nr 72949).

Wskazać także należy, że o ile roszczenie powódki co do odszkodowania jest oczywiście słuszne, to co do odsetek od tego odszkodowania słuszne jest stanowisko pozwanego, iż żądanie powódki w tym zakresie jest częściowo nieuzasadnione, albowiem przedmiotowe odszkodowanie staje się wymagalne dopiero po upływie okresu wypowiedzenia i ustaniu stosunku pracy, co nastąpiło w niniejszej sprawie w dniu 31 grudnia 2016 roku. Przenosząc powyższe wywody na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż skutkuje to zasądzeniem należnych odsetek od odszkodowania od dnia 1 stycznia 2017 roku, tj. od dnia wymagalności tego roszczenia, do dnia zapłaty. W tej zaś sytuacji żądanie powódki co do odsetek za wcześniejszy okres należało uznać za niezasadne i wobec tego powództwo B. K. co do odsetek w tej części, należało oddalić, orzekając jak w pkt II sentencji wyroku.

Ponadto Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.056,80 zł, stanowiącej równowartość jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki, zgodnie z dyspozycją art. 477² § 1 k.p.c., orzekając jak w pkt III sentencji wyroku.

Mając na uwadze wynik procesu, Sąd nakazał także pobrać od pozwanego Urzędu Miasta K. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kielcach) kwotę 759 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od zasądzzonego roszczenia, zgodnie z dyspozycją art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, orzekając jak w pkt IV sentencji wyroku.